

שלום וביטחון בישראל בראי ההלכה

רק משפט אחד שבו סיימתי את הדרשה שם את השיעור שם והוא משפט מפתח להיום, לימים הללו, לעשרים החודשים האחרונים שחווינו במאבק מול הטרור בארץ ישראל. משפט מדהים ומפעם לפעם כשאני חוזר עליו בגוש קטיף או בכינוס ארצי לתורה שבעל פה המשפט הזה, אם צריך הוכחה כי חכם עדיף מנביא לציטוט מילולי של דבר מר"ן החזון איש זכר צדיק לברכה שכמו ראה את המצב היום בפרוץ האינתיפאדה הזאת תארו לעצמכם משפט של חזון איש, אינני יודע מתי נכתב, אבל מתי הוא הוציא לאור חזון איש על הרמב"ם הלכות מלכים, הוא חוזר על הדברים בשולחן ערוך אור החיים תקי"ד וזה הלשון: במחלוקת במשנה בסוטה בין חכמים לרב יהודה לגבי הגדרת מלחמת מצווה, זה היה הנושא שלי מלחמת מצווה ומלחמת רשות וההבדלים ביניהם. בויכוח בין חכמים לרבי יהודה, בויכוח הזה מתאר החזון איש מצב, המצב אותו הוא מתאר הוא כך. תסתכלו כמו קריאת המפה. כשהורגים ישראל לפרקים אלה שאינם עורכים מלחמה אלה שאין אימת ישראל עליהם וכאשר פוגשים ישראל יחידי או יחידים הורגים אותם, זה ממש מה שאנחנו ראינו לאחרונה. מצווה לצאת עליהם

כבוד עמיתי הראשון לציון הרב הראשי לישראל שליט"א, כבוד יושב ראש הישיבה הרב דוד מאשאש שליט"א, כבוד היושבים בנשיאות, סגן שר הבינוי והשיכון שמאד נהננו כולנו מדבריו, הרב מאיר פרוש שליט"א, ראשי הוועידה הרב משה רוז, רב אבא דונר, הרב אהרן נשר וכל המסייעים בידם כבוד מנכ"ל משרד התיירות מר אהרן דומב, מנכ"ל הרבנות הראשית מר עודד וינר, מורי ורבותי, רבני ישראל, רבני אירופה אשר בכל אתר ואתר, אנשי חב"א קדישא קהילת ירושלים, אנשי זק"א אשר מקדשים שם שמים והלוואי ולא יצטרכו לעשות זאת עוד, אורחים נכבדים קהל יקר וקדוש.

אמת שנקבע הנושא שלי על הבטחון והשלום בראי ההלכה, לא השעה, לא המקום ולא המסגרת של המאזינים מאפשרים לי להתרכז בדבר שאותו נשאתי לפני קרוב לשנה בפתחת הכינוס הארצי לתורה שבעל פה, אני רגיל לנאום כל שנה בהרצאה יחד עם כבוד הרב עובדיה יוסף וכבוד הרב בקשי דורון ושם נשאתי את השיעור הזה, שלום ובטחון בראי ההלכה אם כי זה היה בשם אחר, לא אכנס להרצאה הזאת עכשיו אומר

להחליש אותם כדי שתהא אימת ישראל עליהם והוא מביע תמיהה איך חכמים בניגוד לרבי יהודה לא מגדירים את זה כמלחמת מצווה אלא כמלחמת רשות. בוויכוח שהרמב"ם קובע שם בהלכות מלכים פרק ה' הלכה א' מהי מלחמת מצווה, עם יהושוע בן נון מלחמה בעמלק, ועזרת ישראל מהצר הבא עליהם בוויכוח בראשונים יש מאירי, יש אור זרוע, האם מלחמת מנע, של השכם להורגו היא כלולה בהגדרה הזאת של עזרת ישראל מהצר הבא עליהם או שצריך לחכות עד שהוא בא עליהם ופה בתור מיגננה בדפנסיבה להשיב מלחמה שעה או בבחינת כי תצא למלחמה על אויביך גם האור זרוע וגם המאירי כך מבינים. בוויכוח בין חכמים לרבי יהודה במשנה בסוטה מצדד החזון איש בכך שמצב כזה שאנחנו רואים לאחרונה בארץ חייב להיות מוגדר כמלחמת מצווה עם כל המשמעות הוא מדבר על יציאה בשבת בכלי זין וכן הלאה, בפרט לאור הגמרא בעירובין מ"ה שאנחנו מכירים שאם זה בעיר ספר שלא תהא אומר רש"י ארץ ישראל נוחה להכבש בפניהם, יוצאים עליכם בכלי זין בשבת אפילו אם בידוע שהם באים רק על עסקי תבן וקש, ולא על עסקי נפשות.

אני לא אכנס לנושא הזה עכשיו, קיבלתי ידיעה מדובר הוועידה רבי משה פרידמן, עשרות נפגעים בפיגוע דמים בראשון לציון במועדון. נתפלל לקדוש ברוך הוא שזה

נפגעים ולא הרוגים ולכן נשלח להם מפה רפואה שלמה והחלמה מלאה ולמשפחות הרופא לשובי לב יחבש לעצמותם והחלמה מלאה לפצועים יותר מזה אינני יודע, ואנחנו חשבנו ש"ותשקוט הארץ" לפחות לכמה זמן מתברר שלא כך הדבר.

הנושא הזה הגדיר אתמול כבוד הרב בקשי דורון שליט"א את העניין של כלי חדש אשר יוצר עלייך זה הכלי של הרוצחים המתאבדים. שזה סוג חדש של לחימה כלי נשק אנשים מתפוצצים, נשק כזה לא הכרנו בעבר. מכל הכלים באוויר ביס וביבשה אדם נכנס ועוד אומר אללה הוא אכבר מפוצץ את עצמו ולוקח עימו יהודים ככל שמצליח מארץ החיים, זה כלי שלא היה כדוגמתו וזה עוד זוכה לשתיקה והסכמה שבשתיקה ולפעמים לברכה ועידוד מצד מנהיגים דתיים.

עשרות פעמים כשאני מופיע בתקשורת בארץ אני יודע שגם הם הרוצחים הפוטנציאליים רואים טלויזיה ישראלית ושומעים קול ישראל ועוד איך הם רואים ושומעים. אני אומר להם, והם גם מופיעים בה, ואני אומר להם תנו לי קצת אשראי של אמון כי אני מכיר קצת נושא דת ואומר לכם שמוליכים אתכם שולל משקרים אתכם המנהיגים שלכם, המנהיגים הדתיים והפוליטיים, אין גן עדן למי שיוצר לשני גהינם, אין עולם הבא למי שמקפד פתיל חיי הזולת בעולם

הזה, אין דבר כזה, הראייה שאלה ששולחים אתכם לא הולכים בעצמם. אם זה כל כך קל להשיג גן עדן הרי אין אדם שאין לו שעה למה לא ילכו שייחי' יאסין ושייח נאסראללה וכל מנהיגי הדת האלה, אנחנו יודעים בקידושין מ"א מצווה בו יותר מבשלוחו, תלכו אתם. לוקחים ילדה בת 16 ושולחים אותה עם פצצה על גופה ונכנס רוצח לסבארו צועק אללה הוא אכבר וילדה פצועה בת 16 שביקרתי בשערי צדק אומרת האלה שישבו ליד השולחן, על ידי שמעתי עוד את האבא אומר לילד, תגיד איתי שמע ישראל. והילדים צעקו עם האבא, ביחד עם האמא שמע ישראל ונדם קולם ויותר לא נשמע. הרוצח אמר את שלו והתשובה היתה שמע ישראל.

אולי באמת מבט קטן בשני סיפורים מהניסיון האישי מי הם הקרבנות האלה, כדי שנדע מה זה מי כעמדן ישראל גוי אחד בארץ, לדעת להעריך. היה בחור צעיר יליד הולנד בשם מרדכי סחיוסחורדר, אביו, רב יוסף, היה מראשי אגודת ישראל בהולנד, והבחור הזה שעלה ארצה ועסק בכימיקלים עזב את העסקים והקים תלמוד תורה בארץ בנימין בישוב ששמו נריה, על שם אבא שלו "נוהג כצאן יוסף", תלמוד תורה לילדים. אשתו, צעירה בת יוסף פרידמן מנתניה היא היתה מורה בבית ספר לילדים חרדים מבתיים חרדיים, חרשים או חרשים אילמים,

בשם "שמע קולנו" בירושלים. בשעה 2 בצהריים היה הטבח הזה בסבארו בירושלים, שעות עד שמזהים את הגופות ובשעה 9 בערב מצלצלת אלי מישהי מבית החולים ביקור חולים, אני אחות של צעירה סחיוסחורדר, לא יודעת אם הרב זוכר אותה הרב חיתן אותה, היא אומרת לי לפני 22 שנה. אני אומר בוודאי, שם כזה זוכרים היא הבת של פרידמן מנתניה, אני מבקשת שתבוא מחר להלוויה שלה להספיד אותה, אמרתי לה מה קרה, היא אומרת היא נהרגה במסעדה הזאת ביפו קינג ג'ורג', אוי ואבוי, אני אומר, עם בעלה ועם הבת שלה ועם עוד ילדה קטנה, תינוקת, וילד בן חמש. רעיה בת 15, אברהם יצחק בן 5, חמדה בת 2.5, חמישה ממשפחה אחת. ההלוויה ביום שישי בבוקר, הגיע אמבולנס והביא ללוויה את הבת שלהם ילדה בת עשר, לאה'לה, מבית חולים ביקור חולים שהיא נפגעה באותו פיגוע ועוד אחות יותר קטנה, חיה'לה, בת שמונה היא נשארה בבית החולים אי אפשר היה להביא אותה ללוויה, שרופה כל הפנים, בת שמונה עם שבר בידיים ושבר ברגליים ולראות חמש מיטות לפניך משפחה אחת וילדה קשורה במיטה עם רופא מצד אחד ואחות מצד שני, זה אי אפשר לתאר את הרגש הזה אי אפשר לתאר.

כשנסעתי אחרי שלושה ימים לנחם בארץ בנימין, בתל-מונד, הגיעה אותה ילדה,

לאהליה, באותו יום שחררו אותה, חבושה בכל חלקי גופה אבל מסוגלת לשבת שבעה על אבא ואמא שלה, אחיות ואח שלה, שלחו אותה לשבת עד סוף השבעה. כשאני קם לצאת מהניחום אני אומר לה מה שלום אחותך אז היא אומרת טוב שהרב שואל, אני לפני שעתיים נפרדתי ממנה בבית החולים באתי לחדר שלה בטיפול נמרץ להגיד לה שאני נוסעת הביתה לשבת שבעה, אז היא אמרה לי בטח הרב לאו שהיה בהלוויה יהיה גם לנחם אז תגידי לרב -ילדה בת שמונה - שכמו שיש מצוות ניחום אבלים יש גם מצוות ביקור חולים שיבוא גם אלי. בת שמונה. זו היתה פעם שניה בחיים שאני נזקקתי להשתמש בניסיון אישי שלי כי לא מצאתי מילים לילדה כזאת שאני חייב לה גם ניחום אבלים וגם ביקור חולים ומה לא, ילדה עם פנים שרופות, כולה חבושה עם גבס, אמרתי לה כשקמתי ללכת, תראי חייה'לה את בת שמונה, עד מאה ועשרים, אני מכיר ילד אחד שהיה בדיוק בן שמונה שגם לו לא היה לא אבא ולא אמא והוא גם היה פליט, בא לארץ שלא ידע בה את השפה, ולא הכיר אף בן אדם ואף בן אדם לא הכיר אותו, היה לו רק אח אחד. לך יש סבא, ושתי סבתות, ושלושה אחים ואחות ועם שלם אוהב אותך, ולכולם איכפת ממך וכולם בוכים כשרואים את התמונה שלך וכולם מחבקים אותך, והיא בוכה, בוכה ואומרת לי

כן אני יודעת זה אתה, היא מראה עלי עם האצבע, ילדה בת שמונה, את רואה אני היום ברוך השם יש לי משפחה, היא אומרת אתה הרב הראשי היית בן שמונה בלי שום דבר ולך יש כל כך הרבה. תהיי חזקה ומאמינה. היא אחר כך בבית החולים נתנה ראיון בטלויזיה, אני לא ראיתי אבל שמעתי שזה היה קידוש השם, ילדה עם נשמה כזאת בת שמונה.

לפני חודשיים זכיתי להשיא בחופה וקידושין את בן ציון סחיוסחורדר, אח שלה. ושתי הילדות האלה באו אלי לקחת תמונה תחת החופה, ילדות נהדרות, עכשיו מגדל אותן דוד בציריך, אח של אבא, ואם לא הדמעות בעיניים בחתונה של אחיהם לא היה אף אחד מאמין מה עבר ועובר על שתי ילדות כאלה.

עוד סיפור אחד לפני שאני מסיים. כבוד הרב יזכור את הסיום של הסיפור הזה. אתה שומע בבוקר ברדיו, אתמול בלילה ירו על אוטו בשומרון. נהרגה תושבת גינות שומרון בשם תחיה בלומברג, אמא לחמישה ילדים, בעלה פצוע קשה בבילינסון, בתה בת 14 פצועה קשה בבי"ח מאיר בכפר סבא, למה הפרידו ביניהם עד עכשיו אני לא יודע, והבנים היו בהלוויה של האמא, יושבים שבעה בגינות שומרון. אני מטלפן למשרד בירושלים אומר אני היום לא אגיע, תדחו את הפגישות למחר אני נוסע קודם לבילינסון, שתדעו עם מי יש לנו עניין, על מי

מדברים, לא יודעים עליהם כלום, 450
הרוגים ופצועים לא יודעים אפילו את
המספר, כל אחד זה עולם ואיזה עולם. אני
נכנס לטפול נמרץ כירורגי בבילינסון מנהל
המחלקה פרופ' פייר זינגר יהודי עם כיפה
גדולה, מנהל מחלקת טיפול נמרץ כירורגית
עולה מצרפת, אני נכנס לחדר שאני רגיל
כבר, את רוב הפצועים בקרתי בשנה וחצי
האלה, כמעט כולם, אבל זו תמונה שקיבלתי
כמעט שוק. קליע התפוצץ לו בפנים, אין לו
לסת עליונה, שפה עליונה אין, בור, אדום
מדם עם קרעים יום אחרי הפיגוע, וכל
השיניים התרסקו אין שן אחת. בחור בן 40
או משהו, עולה מאנגליה, היה במנצ'סטר
שמעון בלומברג, היום בלונדון ההורים שלו
בלונדון, אין הכל בור. ואני לא יכולתי
להסתכל, ואז ד"ר זינגר הרגיש, תופס אותי
בשרוול ואומר לי זה הדבר הקטן, יש לו
בעיה אחרת הוא לא יוכל ללכת הוא פגוע
בחוט השדרה, זאת הבעיה שלו, עם זה
נסתדר. שמעתי ככה אנסתי את עצמי,
התכופתי אליו מפני שלא יכל לדבר, איך
אתה מרגיש, ואני לא יודע אם הוא יודע
שאשתו נהרגה ושגם הבת שלו פצועה קשה,
איך אתה מרגיש והוא בקושי מדבר, תשמעו
איזה דמות, הוא אומר לי אני צריך לבקש
סליחה ממך. בן אדם שבחיים לא פגשתי,
אמרתי לו למה סליחה? כל יום שישי שאתה
מדבר ברדיו פרשת השבוע אני מקליט

בנסיעה את השיחה שלך על טייפ וחוזר על
זה במשך השבוע. ואף פעם לא ביקשתי ממך
רשות להקליט את השיחות שלך מהרדיו, אז
אני מקווה שאתה תסלח לי. חשבתי שהוא
באמת לא יודע מה קרה לו, לא על אשתו ולא
על הילדה, אם יש לו בראש רשות על
להקליט שיחות פרשת שבוע מהרדיו. אני
אומר לו אני נותן לך עם כל הלב עד מאה
ועשרים ברכה שתקליט, שתשמע, שתשמיע,
תלמד ותלמד, ושתגדל את הילדים בשפע
נחת, כמו שמברכים. אז הוא אומר לי יהיה
לי קצת קשה להיות גם האבא וגם האמא
ועוד מכסא גלגלים, במשפט אחד הוא אמר
את הכל. יהיה לי קשה.

אני יוצא ממנו, ההורים שלו באים במעלית,
הגיעו מלונדון לראות את הילד. אני נוסע
לגינות שומרון יושב שעה עם הילדים לנחם,
משם אני נוסע לבית חולים מאיר בכפר סבא
ד"ר ראובן גיבשטיין מומחה לחוט שדרה
אורטופד גדול מאד ומנתח חוט שדרה- גב,
הוא לוקח אותי שם פרוזדור ארוך מאד,
שיפוע עולה ויורד, אי אפשר היה להגיע
לחדר של ציפי בלומברג, למה כל הפרוזדור
היה מכוסה בבנות מ 14-17 שלומדות איתה
באולפנת להבה בקדומים יושבות כולן על
הארץ ומתנדנדות בתהילים בשביל החברה
שלהם, אי אפשר היה לפלס דרך. וגיבשטיין
אומר לי הרב מהלילה הן באו לכאן, בקושי
הסכימו לקבל כל אחת בקבוק מים הן בצום

מתפללות בשביל החברה שלהן, אמרתי לו ראובן- אני חיתנתי גם אותו את פרופ' גיבשטיין - אם זה יש לנו, לא ישברו אותנו. הוא לא בחור דתי פרופ' גיבשטיין, אם יש לנו ילדות כאלה בנות 14 באו בלילה צמות ויושבות על הרצפה ואומרות תהילים נון סטופ, עם נשק כזה לא יוכלו לנו, אני אומר לך תשמע לי. הוא אומר לי אני מאמין אני מתחיל להאמין, בוא נכנס. נכנסים לחדר שוכבת -תראו איזה דמויות -ילדה בת 14 יתומה מאמא לפני פחות מיום, ואבא שוכב בבית חולים אחר והיא יודעת והיא מתפתלת בכאבים ונושכת את השפתיים ואני שואל אותה כואב לך, היא עושה עם הראש, כן. ראובן אתה לא יכול להוסיף לה משהו באינפוזציה? הוא אומר כבר נתנו לה את המכסימום אם נוסיף יותר היא כזו קטנה רזה היא תמות. כמה מורפיום אפשר לתת? אז אני אומר לה אולי אני יכול לעזור לך במשהו? היא אומרת לי כן, אני רוצה שתעזור לי, לא נעים לי מהדוקטור, הוא מטפל בי יפה אבל אני לא רוצה להשאר פה, שהוא לא יעלב תסביר לו, שהרב יסביר לרופא שלא יעלב אני רוצה להיות עם אבא שלי. אני רוצה לצאת מפה. שהוא לא יפגע, זה מה שמטריד אותה.

אנחנו הגענו כבוד הרב בקשי דורון ואני בערב פסח לקרני שומרון לשלושים של שלושה ילדים, שנרצחו במוצאי שבת בפיגוע,

שהיה בקניון של קרני שומרון. גמרנו לדבר, אזכרה שלושים, באו כאלף איש מקדומים מאלקנה מכל השומרון, בשורה הראשונה על כסא גלגלים יושב יהודי עם זקן, רזה חצי ממה שהיה, שמעון בלומברג. אני ניגש אליו ואני רואה פה משהו אימפרובזורי- ארעי, שפה, אף שן אחת אין, עוד לא. מה שלומך שמעון? ברוך השם. מה עם הבת? הוא אומר היא מתחילה ללכת על קביים יש תקווה שהיא תוכל ללכת. אני כבר נשאר על הכסא. אמרתי והלא פגשתי את ההורים שלך- רציתי לעבור נושא, הוא אומר- כן הם באו לקחת אותנו לאנגליה, אמרתי לו- נו ואתם הולכים? הוא אומר, אני אשאיר פה את תחיה? תחיה זו האישה שקבורה בקרני שומרון. בשביל זה היא נהרגה?

אף אחד לא מדבר על שמעון בלומברג ולא על ציפי בלומברג ולא על חיה'לה סחיווסחורדר, זה קרבנות, זה פגועים, זה פצועים, זה הרוגים, זה חללים, אלה גיבורים וקדושים בחייהם ובמותם. זה לא יאומן ולא יתואר, מול המרצחים האלה שלהם קוראים שאהיד - אנשים קדושים והעולם עדיין לא תופס את השחור והלבן הזה, איזה עולם של אטימות, לא רוצה לחזור על דברים שאמרנו פה אתמול בבוקר. על אותה יבשת אנשים עוד יכולים לעשות כאלה טעויות, בינתיים אני שומע, אני אקרא לכם את ההודעה של משה פרידמן.

הפיגוע היה במועדון סנוקר, התקרה קרסה, עד עתה ידוע על חמישה הרוגים. אגב פעם ראשונה בראשון לציון, ראשון לציון נדמה לי יתקנו אותי אנשי זק"א לא היה עוד פיגוע בראשון לציון, חמישה הרוגים, התקרה קרסה ויש עדיין לכודים, הדיווח הוא מקמב"ץ זק"א הנמצא איתנו הרב יהודה משי זהב.

אנחנו נסיים את הדברים כמובן בפרק תהילים לרפואתם השלמה של הפגועים האלו. אולי אני אעבור ברשותכם בכל זאת, אנחנו הרי מדברים היום על תיירות, אני מדבר על סחיוסחורדר ובלומברג לקחתי רק שתי משפחות לדוגמה, אפשר לדבר ככה עד שיגיע זמן קריאת שמע של שחרית אפשר לדבר ככה הרבה זמן. לצערי, יש הרבה מדי חומר כזה אבל זה חשוב שהרבנים ידעו, במי מדובר, במה מדובר.

יושבים פה עם הרב פרוש מדברים על לקנות בתים, וזה באמת הזמן, לא רק משום שהיום קצת יותר זול אלא זה באמת מבטיח את העתיד, והתיירות זה שלב מכין הכרחי אני חייב לומר בעקבות בית הכנסת שהיינו בתחילת הערב, של הרב חייקין, זכיתי להמנות על משפחתו הקרובה של הגאון מלובלין רבי מאיר שפירא זכר צדיק לברכה ואני לא יודע אם הוא יודע שקנה אי פעם שקל לקונגרס הציוני, אני מניח שלא, כי הוא היה נשיא אגודת ישראל בפולין ונציגה

ב"סיים" הפולני, בפרלמנט של פולין קדנציה אחת, הוא הספיק לעבור ארבע קהילות בגליציה ופולין ברבנות, בגלינא, בסאנוק, בצ'טרקוב ובלובלין נבחר ללודז', אבל לא הספיק להגיע ללודז' כי כל ימיו לא עלינו היו סך הכל פחות מ 47 שנים פה, איתנו, הוא נפטר בן 46.5 עם כל ההישגים האלו. עם הספרים ועם ישיבת ת"ת מלובלין, עם רעיון הדף היומי והכל. סיפר לי דודי הרב פוגלמן זצ"ל שהיה רבה של קטוביץ ואחר כך בקריית מוצקין, שהוא עד למעמד הזה שאני מזכיר עכשיו, כשנכנסתי לבית הכנסת וראיתי למעלה את השרוף וראיתי מי נמצא וממלא את בית הכנסת, נזכרתי בסיפור של הרב פוגלמן זצ"ל דודי, הוא היה בלובלין, מבקר את בן הדוד רבי מאיר שפירא באלול תרס"ג, בינואר של אותה שנה עלה הצורך לשלטון בגרמניה, אנחנו מדברים שמונה חודשים אחרי זה, ספטמבר שלושים ושלוש, שש שנים לפני פרוץ המלחמה. היהודים הטובים בפולניה, כמו אולי בארצות אחרות, ודאי באירופה עשו עצרות מחאה בחוצות העיר ובאולמות גדולים נגד עליית הנאציזם לשלטון, אז כולם הרימו קולם לא יודע אם כולם, אולי אם כולם היו מרימים קול, אולי הכל היה משתנה, אני לא אגיד דברים כאלה חלילה, אבל הקימו זעקות, ובלובלין כל המפלגות חברו יחד מאגודה עד הבונד הציוניסטי להפגין נגד הנאציזם, רב העיר,

נואם בחסד עליון, הזמינו אותו לדבר באסיפה ברחוב. יושב לו הרב של קטוביץ הרב פוגלמן, אז הוא אמר לו רב מרדכי אני צריך ללכת, אתה יודע מה בוא איתי אם יש לך זמן, אומר בשמחה רבה, הרב פוגלמן היה עד ראייה ושמיעה לדבר הקצר שאני אומר בשמכם, מה אמר אדם שש שנים לפני פרוץ המלחמה ואדם שכאמור לא היה חבר בשום הסתדרות ציונית וזה מעניין. הוא אמר בנאום שלו, פרשת השבוע שופטים נגמרת בפרשת עגלה ערופה, "כי ימצא חלל באדמה נופל בשדה לא נודע מי היכהו" ומדדו קודם "ויצאו זקניך ושופטיך", בסוף זקני העיר יוצאים ואומרים ידינו לא שפכו את הדם הזה וכו'. באה המשנה בסוטה הוא אומר, אומרת בשביל מה צריך באדמה כי ימצא חלל, במיוחד שעוד כתוב נופל בשדה, גם באדמה וגם בשדה ומאי נפקא מינא? פרט דרשו חז"ל לנמצא על גבי המים. דע לך זה גם הגיון פשוט, אם מישוהו בירדן נסחף ומוצאים שם, בסביבות יריחו, גולגולת צפה כמו שאצל הלל אף הוא ראה גולגולת אחת צפה על פני המים, אפשר למדוד, מאיפה למדוד, לאן למדוד? יכול להיות שזה מהירמוך, או מהליטני, או מהדן, או מהכנרת, אולי רצחו אותו במחולה, אולי בטבריה, אולי בעמק בית שאן, הוא הגיע לפה. אם החלל נמצא באדמה ומדדו ומצאו, מי ימדוד? זקניך ושופטיך אבל אם הוא

נמצא על גבי המים זה דבר שאין לו מקום מוגדר, כל פרשת עגלה ערופה לא מתקיימת אם הגופה, החלל, נמצא על גבי המים. אומר הרב מלובלין כמין חומר, ב 1914 יורש העצר של אוסטריה פרדיננד נרצח בסרייבו, וזה הביא לפרוץ מלחמת עולם ארבע שנים, עשרות מיליונים שילמו בחייהם, פרצה מלחמה עולמית פה באירופה על רצח יורש העצר האוסטרי כי הוא היה חלל באדמה, חלל של מדינה שיש מולדת, שיש אדמה, שיש לה צבא, שיש לה משטרה ויצאו זקניך ושופטיך, יצאו מחאות, יצאו טלגרמות, יצאו איומים וזה הביא למלחמת עולם ראשונה. אבל יהודים, אנחנו שנמצאים בגלות שהיא דומה למים שאין להם סוף, דם שלנו הפקר. כי ימצא חלל באדמה, חלל של עם שיש לו מדינה, כך אמר הרב מלובלין, זקניך ושופטיך יוצאים עם מחאות עם טלגרמות, נמצא על גבי המים לא עושים שום מהומה, לא עושים שום "געשעפט", אין מי שיצחק אין מי שידבר, הפקר, דמו מותר.

זה הוא אמר בדרשה בלובלין, פרשת שופטים אני לא יודע את התאריך המדוייק, אלו צדיקים, רדת היום.

מוריי ורבותיי, רבני אירופה אנחנו היום באדמה נמצאים מבחינה זו שיש מדינה, שיש מקלט, שיש מסגרת, שיש בית, שיש מבצע, חומת מגן שמו, שיש מי שיכה את הצוררים, ויש מי שיראה להם שדם יהודי לא הפקר,

וישראל לא ניתן עוד למשיסה ולא לבוזזים, בשביל זה צריך באמת להאמין לקוות ולדעת כי לנו יש על מי להשען. ריבוננו של עולם הוא אבינו שבשמים ששנתיים וחצי אחרי אושוויץ נתן לנו את טיפת העצמאות הזאת, שאפשר יהיה לקיים מה שקראנו רק לפני שלושה ימים, ואולך אתכם קוממיות, בשתי קומות מדובר לפי הגמרא בבבא בתרא יש פה קומה מדינית וצריכה לבוא מעליה קומה רוחנית. קוממיות בשתי קומות אלה, רק שנתיים וחצי שהיינו פחות מעצמות יבשות, חלק מאיתנו אפילו עצמות לא היו לו, רק אפר, והאפר הזה פוזר בכל רוח מצויה ושאינה מצויה, עצמות זה כבר משהו, רק שאברהם אבינו מדבר על ואנוכי עפר ואפר זה מה שהיינו לפני 57 שנים, עברו פחות משלוש שנים ואנשים עם מספרים על הזרוע נפלו בלטרון, או נלחמו בפלוגיה, או בקסטל ואמרו עליהם מנשרים קלו מאריות גברו, חסד השם. עם שאין לו שום מסורת צבאית מימי בר כוכבא, 1800 שנה בלי שום מסגרת ותראו לאן אפשר להגיע בחסדי השם.

אנחנו רואים שהקדוש ברוך הוא חפץ בנו השם להביא אותנו אל הארץ הזאת אשר נשבע לאבותינו ובעזרת השם היא תהיה ארץ זבת חלב ודבש. ולכן כשדיברתי אתמול זה לא רק פתרון לאנטישמיות. ואמרתי המסקנה היא, להגיד לקהילות: "הביתה!" לא להחליף את רוסיה בגרמניה ולא להחליף

את דרום אפריקה באוסטרליה, ולא להחליף את צפון אפריקה בצפון אמריקה, אם כבר יוצאים. כבוד הרב מאשאש אני לא מדבר איפה שצריך היום בית ספר, צריך בית ספר, צריך להשקיע פה בחינוך, צריך להשקיע פה בבתי כנסת, צריך לבנות מקוואות, צריך להתקין מערכות כשרות כדי שיהיה אל מי לדבר עלו לציון, כדי שיהיה על מי לדבר כאשר ישבו משרד הבינוי והשיכון ומשרד התיירות לתכנן מערכים של יהודים שבאים לבקר ויהודים שבאים לעלות ובאים לגור ובאים ללמוד ובאים להשתקע, מי הם היהודים, מיהו יהודי, מהו יהודי. כדי שידע היהודי מהו יהודי בטח שצריך בינתיים להקים, אתם הקפטנים, אתם לא יכולים לעזוב ספינות כל זמן שהטלטלה היא כל כך עזה. חייבים להנהיג את הצאן, לעמוד בראש הגה הפיקוד, אבל לומר להם: ליהודים יש כתובת, ובזה אני רוצה לסיים לפני שנאמר תהילים לפצועים. ישעיהו הנביא אמר את זה בפסוק אחד בפרק ס', מי אלה כעב תעופנה וכיונים אל ארובותיהם. הוא מדבר שם על קיבוץ גלויות, על עליה, והוא ממשיך את העולים בשתי דוגמאות כעב תעופנה כמו ענן וכמו יונים. שואל הרב קוק זצ"ל מה זה? למה צריך שתי דוגמאות? מה ההבדל בין ענן לבין יונה, הוא אומר יש הבדל עצום. לענן אין נשמה ואין מח, אין יוזמה ואין רצון, אין הבנה ואין רגש, הוא דומם. מה שמזיז אותו

זה הרוח, אם אין רוח הוא לא יזוז מילימטר. ליונה יש רגשות, הביתה, אל הקן שלה, אל הבית שלה, אל ארובותיהם. אני כך, הסביר הרב קוק, אני ישעיהו הנביא רואה שני סוגים של עולים לציון, יהיו כאלה שרק ברוחות סערה וסופה של גירושים ופוגרומים יעופו כעב הנה, ישעיהו מדבר בירושלים. ויהיו כאלה שיבואו לכאן כיונים אל ארובותיהם, איש לא ידחף אותם איש לא ימריץ אותם מתוך רגש והכרה פנימיים יבואו לכאן.

מוריי ורבותיי אני עומד פה בפניכם, אני הגעתי, אני אומר את האמת, כעב, כמו ענן קטנטן שנהדף ברוח איומה ונוראה, הביאו אותי לארץ. אין לי את הזכות לבוא ולומר אני בחרתי, אני לא בחרתי שום דבר, לא ידעתי מילה עברית, לא ידעתי שיש ארץ ישראל וודאי לא איפה ולא למה, הדבר היחידי שאמרו לי, אחי אמר לי שנלך לישראל עוד בבוכנוולד, אמרתי לו למה? "לטס גו"? למה? הוא אומר, שמה לא הורגים יהודים שם אנחנו בבית שלנו. כך הוא אמר לי בתוך המחנה.

כך האמנו וכך אנחנו נוסף להאמין ולקוות. אבל תגידו לקהילות שלכם, שלהם יש את הסיכוי להגיע כיונים אל ארובותיהם. מה שאנחנו לא זכינו, מה שמשה ואהרן לא זכו לו, הקהילות שלכם יכולים להגיע כאשר ששון ושמחה ישיגו ונס יגון ואנחה ועלו

לציון ברינה ובשמחת עולם על ראשם ועד אז אנחנו מחזקים אתכם, ומחזקים את ידיכם רבני ועידת אירופה, גם בתודה על הכנסת האורחים, גם בתודה על קבלת הפנים, גם בתודה על הרשות והיכולת לשמוע ולהשמיע דברים, אנחנו מחזקים את ידיכם לעשות הכל והשם אלוקי מערכות ישראל יעמוד לימינכם לבנות קהילות, להקים קהילות ולראות דורות ישרים מבורכים כדי שיהיה אל מי לדבר ועל מה לדבר כאשר נבוא לדבר על הגאולה השלמה והבניין השלם וביד גואל צדק שיבוא במהרה בימינו אמן.

(קריאת פרקי תהילים).